

Κάθε Λαός και κάθε "Εθνος, έχει την ιστορία του. 'Ιστορία μικρή ή μεγάλη, ένδοξη ή χωρίς πολλή δόξα.
Τό δικό μας τό "Εθνος, τό 'Ελληνικό, μπορεί να είναι λίγα μόνο εκατομμύρια, έχει όμως ιστορία, που όμοια δεν έχει άλλο "Εθνος στη γή.
'Ιστορία ένδοξη, ιστορία γεμάτη από υπέροχους άγώνες για τ'άνθρώπινα ιδανικά και μόνο.
Κι'άν για κάθε "Εθνος είναι χρέος να ξέρει την ιστορία του, για μας είναι καθήκον απαραίτο, να τη γνωρίζουμε, να τη μελετούμε και να την τιμούμε.

Αϊδεσιμώτατε, άγαπητοί συμπατριώτες,

'Η σημερινή μας εκδήλωση, έχει σκοπό να κάνουμε μία άναδρομή στα πρόσφατα χρόνια της 'Εθνικής μας ζωής και να σταθούμε εύλαβικά στο τ ρ α ν ό, τό θ ε ι κ ό " Ο Χ Ι " που βροντοφώνησε ο Λ α ό ς μας, ο υ π έ ρ ο χ ο ς Λ α ό ς - όλος ο Λαός μας - στις 28 τ' 'Οκτώβρη 1940.

Οί τότε έχθροί μας, είναι τώρα από χρόνια φίλοι μας. ^{Συνεργαζόμαστε με} αγαπούμε τους 'Ιταλούς και τους Γερμανούς, όσο κι' εκείνοι μας αγαπούν. 'Επιβάλλεται όμως, έμεϊς να γιορτάζουμε την επέτειο του ΟΧΙ, γιατί είναι λαμπρός σταθμός στην ιστορία μας, γιατί είναι πυξίδα στην 'Εθνική μας ζωή.

28 'Οκτώβρη 1940:

Τήν ώρα που κράτη μεγάλα και πλούσια υπόκυφαν στον κατακτητή, μία χώρα μικρή, χώρα φτωχή σε υλικά μέσα, έβγαλε φωνή γίγαντα που άκούστηκε στα πέρατα της Γής:

ΟΧΙ., κρούγασε ή γενιά του '40

ΟΧΙ στο άδικο,

ΟΧΙ στο σκοτάδι,

ΟΧΙ στη σκλαβιά:

ΝΑΙ στη Λευτεριά,

ΝΑΙ στην αξιοπρέπεια,

ΝΑΙ στα άγια και τά ιερά μας που πρέπει να μείνουν άμόλυντα:

ΝΑΙ στο θάνατο που έρχεται ύστερα από άγώνα, που ξέρει κανείς γιατί τον κάνει.

Κι'ήταν τό ΟΧΙ εκείνο, ο μακρινός αντίλαλος, του ΟΧΙ που είπε ο ίδιος ο Λαός - ο Λαός μας - πεντακόσια χρόνια πριν Χριστού στα εκατομμύρια των Περσών.

'Ηταν εκείνο τό ΝΑΙ, ή ή χ ώ του ΝΑΙ στον έλληνικό πολιτισμό, που ώραματίστηκε κι'έφερε ο Μ. 'Αλέξανδρος - μέ μία χούφτα "Ελληνες - στη βάρβαρη 'Ασία:

Λίγοι πάντα έμεϊς οί "Ελληνες:

Λίγοι από τά πολύ παλιά τά χρόνια, από τότε που βρεθήκαμε στα πολλά βουνά μας και τά όμορφα ~~άκρογιάλια μας~~ ^{νησιά μας}.

Πάντα λίγοι και γιαυτό ξεχωρίζουμε.

Λίγοι αλλά έκλεκτοί. Λίγοι και γι'αυτό αποφασίζουμε εύκολα να θυσιαστούμε σάν πρέπει.

Λίγοι, πάντα λίγοι και γιαυτό ποτέ, μά ποτέ δε θα χαθούμε, όσο θα υπάρχουν άνθρωποι στη γή.

28 'Οκτώβρη 1940:

Μέρα λαμπρή, μέρα γεμάτη Δόξα.

Μέρα πού γίνηκε άφορμή, νά στράφουν άκόμα μιά φορά μέ θαυμασμό οί δυνατοί τής γής, στήν άθάνατη Πατρίδα μας καί νά ποϋν λόγια μεγάλα, γιά νά τά ξε-
χάσουν όμως γρήγορα.

"Μολεμήστε," μάς έλεγαν τότε "Αγγλοι, 'Αμερικανοί καί Ρώσσοι," καί σάν κερδηθή ό πόλεμος, 'Η κύπρος, τά Δωδεκάνησα καί ή Βόρειο 'Ηπειρος θά ξαναγίνουν γιά πάντα 'Ελληνικά."

Κι'ό πόλεμος κερδήθηκε. Καί γιά νά κερδηθή πολύ βοήθησε ή 'Ελλάδα.

'Η 'Ελλάδα, πού αντί γιά Μάνα τήν πότισαν χολή.

'Η 'Ελλάδα, πού κινδύνεψε νά χάση γιά πάντα τά Δωδεκάνησα.

'Η 'Ελλάδα, πού μετά από τόσο αίμα, βλέπει άκόμη τή Βόρειο 'Ηπειρο στή μαύρη τή σκλαβιά.

'Η 'Ελλάδα, πού μέ σπαραγμό βλέπει στίς μέρες μας, τή Μαρτυρική Κύπρο νά άνεβαίνει καί πάλι τόν καινούργιο της Γολγοθά.

Κι'όλα αύτά γιατί οί μεγάλοι, οί δυνατοί, οί τάχα φίλοι μας, δίνουν ύποσχέ-
σεις χωρίς νά τίς τηρούν. Γιατί θυσιάζουν τό δίκαιο στό δικό τους πάντα συμφέρον. Γιατί αύτοί δέν λατρεύουν ιδανικά. Γιατί αύτοί δέν είναι "Ελληνες

Μιά χούφτα οί "Ελληνες του '40 καί κατόρθωσαν τό άκατόρθωτο.

Περισσότεροι είμαστε σήμερα, καί κάθε άλλο παρά θά λιγοψυχήσωμε!

Μ ο ν ι α σ μ έ ν ο ι σήμερα όπως καί τότε,

Νικημένοι νικητές όπως καί τότε,

κρατάμε ψηλά τή σημαία μας. 'Αντέχομε μέ καρτερία τά βάσανα καί κλαίμε μαζί μέ τούς άδελφούς Κυπρίους τή συμφορά πού μάς βρήκε.

Τό ήθικό μας όμως ίσχυρό! 'Η πίστη μας άτσαλένια! 'Ο σκοπός μας μόνο ένας:

'Η Λ ε υ τ ε ρ ι ά τής Κ ύ π ρ ο υ μ α ς.

Είμαστε απόγονοί λαμπρών προγόνων! Πώς μπορούμε έμεΐς νά φανοϋμε άνάξιοι;

'Ο άγώνας άρχισε καί θά συνεχιστή. 'Αγώνας σ'όλα τά μέτωπα! 'Αγώνας μέχρι νά πετύχωμε τόν τελικό σκοπό!

Μονιασμένοι, άγαπημένοι, μέ πίστη στό Θεό μας καί έμπιστοσύνη στίς 'Οργανώ-
σεις μας, δέν μπορεί παρά μετά τό σκοτάδι νάρθη τό Φώς!

Καί θάρθη!

Γιατί είμαστε "Ελληνες!

Γιατί είμαστε Λαός μέ πολλά έλαττώματα α λ λ ά k α ί πολύ περισσότερες άρετές!

Γιατί είμαστε λίγοι αλλά έκλεκτοί καί γιαυτό ποτέ, μά ποτέ δέ θά λυγίσωμε, δέ θά χαθοϋμε!

Ζήτω τό άθάνατο 'Ελληνικό "Εθνος.-